

РЕШЕНИЕ

№ 3723

гр. София, 02.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 96-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КИРИЛ Г. Д.

при участието на секретаря ПЕТЯ Г. ДИМОВА
като разгледа докладваното от КИРИЛ Г. Д. Административно наказателно дело № 20231110206448 по описа за 2023 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следв. от ЗАНН.

С електронен фиш Серия К № 5020345/2021 г., издаден от СДВР, на Д. Р. М. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лева за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, изразяващо се в това, че на 21.06.2021 г., в 17.08 часа, в гр. София, по бул. „Ботевградско шосе“ № 326 (магазин „Хонда“) с посока на движение от бул. „Владимир Вазов“ към бул. „Околовръстен път“ при ограничение на скоростта за населено място от 50 км/ч, въведено с пътен знак „B26“, е управлявала л.а. марка „Шкода“, модел „Октавия“ с рег. № /номер/ със скорост на движение от 66 км/ч, като нарушението е заснето с автоматизирано техническо средство „ARN CAM S1” № 11743f0.

Срещу така издадения електронен фиш е подадена жалба от санкционираното лице Д. Р. М., с която се иска неговата отмяна поради незаконосъобразността му. Оспорва се годността на процесното АТСС, обучението на длъжностните лица, работили с него, начинът на описание на мястото на извършване на нарушението, наличието на ограничение, въведено с пътен знак „B26“, приспадането на толеранс от 3 км/ч като възможна техническа грешка, както и липсата на предварително обозначаване на

контролирания пътен участък. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени обжалвания електронен фиш като незаконосъобразен, като се претендират направените по делото разноски.

В хода на съдебното производство жалбоподателят и въззиваемата страна на се явяват и не изпращат свои процесуални представители.

В представени писмени бележки процесуалният представител на жалбоподателя поддържа подадената жалба по изложените в нея съображения.

В представени писмени бележки от представител на въззиваемата страна е изложено, че издаденият електронен фиш е законосъобразен, като са релевирани съображения, с които се оборват възраженията в процесната жалба. С оглед на изложеното, от съда се иска да потвърди атакувания електронен фиш, като присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР. Релевирано е възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение от страна на жалбоподателя.

При разглеждане на подадената жалба, съдът намира същата за процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения 14-дневен срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Софийски районен съд, след като обсъди доводите в жалбата, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на обжалвания електронен фиш, констатира, че не са налице основания за неговата отмяна или изменение. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

Към 21.06.2021 г. „Аутобохемия“ АД, ЕИК 117019045 било собственик на л.а. марка „Шкода“, модел „Октавия“ с рег. № /номер/. В ОПП-СДВР като регистриран ползвател на автомобила било вписано дружеството „Клима Дистрибушън“ ЕООД с ЕИК 203897137, на което законен представител бил жалбоподателят Д. Р. М..

На 21.06.2021 г., в 17.08 часа, неустановено по делото лице управлявало горепосочения лек автомобил по бул. „Ботевградско шосе“ № 326 с посока на движение от бул. „Владимир Вазов“ към бул. „Околовръстен път“, като се

движил със скорост от 66 км/ч. В посочения пътен участък бил поставен пътен знак „В26“ за въвеждане на максимална скорост на движение от 50 км/ч.

Движението на автомобила с превишена скорост било установено и заснето с мобилна автоматизирана система за видеоконтрол „ARN CAM S1” № 11743f0. Системата за видеоконтрол е вписана под № 5126 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, като е одобрена и вписана в списъка на 07.09.2017 г. със срок на валидност на одобрението до 07.09.2027 г. Въз основа на констатираното нарушение за скорост, заснето с мобилната система за видеоконтрол, бил издаден процесният електронен фиш Серия К № 5020345/2021 г., с който на Д. Р. М. в качеството му на управител и законен представител на „Клима Дистрибушън“ ЕООД, било наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лева за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. 1 ЗДвП – превишаване на максимално разрешената скорост в населено място с 16 км/ч.

Към датата на извършване на нарушението (21.06.2021 г.), мобилна система „ARN CAM S1” № 11743f0 е преминала последваща периодична техническа проверка на 08.03.2021 г., като срокът на валидност на проверката е до 08.03.2022 г., включително.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: приложен снимков материал към електронен фиш Серия К № 5020345/2021 г.; справка от АИС – КАТ относно собствеността на лек автомобил „Шкода” с рег. № /номер/; Заповед № 8121з-931/30.08.2016 г. на министъра на вътрешните работи; справка от Български институт по метрология с изх. № 57-00-103-1/15.06.2023 г., ведно с протокол за проверка № СО-С-ИСИС/08.03.2021 г.; заверено копие от Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126, касаещо мобилна система за видеоконтрол тип „ARN CAM S1”; писмо-справка от ОПП-СДВР, ведно със снимков материал; справка от Столична община, ведно със схема за организация на движението на процесния пътен участък и справка от ТРРЮЛНЦ.

Съдът кредитира изцяло приложените по делото писмени доказателства, приобщени от съда на основание чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 283 НПК, тъй като

същите са пряко относими към предмета на доказване по делото. От приложената справка от Български институт по метрология, ведно с писмените доказателства към нея, се установява, че процесната мобилна система „ARH CAM S1” № 11743f0, с която е констатирано и заснето процесното нарушение, е одобрена съобразно нормативните изисквания, като към датата на констатиране на нарушението е преминала периодична техническа проверка. Съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 ЗДвП *„Изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес”*. С оглед на изложеното, съдът кредитира изцяло приложения към процесния електронен фиш снимков материал като годно веществено доказателствено средство. От снимките се установява видът, марката и регистрационният номер на управлявания автомобил, както и измерената скорост – 66 км/ч (след приспадане на 3 км/ч в полза на нарушителя като възможна техническа грешка).

Нарушението се установява по несъмнен начин и от приложения по преписката протокол за използване на автоматизирано техническо средство и система (АТСС), който е изготвен съобразно изискването на чл. 10 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. Съдът счита, че приложеният по преписката протокол за използване на АТСС отговаря на всички изисквания на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., като са посочени датата, мястото, контролираният пътен участък и видът на използваното мобилно АТСС. Към протокола е приложен и снимков материал относно разположението на процесното АТСС, с което е спазена и нормата на чл. 10, ал. 3 от същата наредба.

От справката от Столична община (л. 111-112 от делото) се установява, че процесният пътен участък, намиращ се в границите на населено място (гр. София), е бил регулиран с допълнително поставен пътен знак „В26“, въвеждащ максимално разрешена скорост на движение от 50 км/ч. В този смисъл съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че процесният пътен участък не е бил регулиран с пътен знак „В26“, въвеждащ описаната в атакувания електронен фиш скорост на движение.

На следващо място, от Протокол № СО-С-ИСИС/08.03.2021 г. се установява, че процесната мобилна система за видеоконтрол е преминала периодичен технически преглед на 08.03.2021 г. с валидност от 12 месеца, поради което към момента на констатиране на процесното нарушение е била технически изправна. С оглед на това се явява неоснователно възражението на жалбоподателя за техническа неизправност на процесното АТСС. Освен това, от приложения на л. 101 от делото сертификат е видно, че длъжностното лице от ОПП-СДВР, което е използвало процесното АТСС - Иван Лухов, е преминало обучение за работа със СПУКС „ARN CAM S1” преди констатиране на процесното нарушение, като протокола за използване на АТСС е одобрен и от служител по предвидения в наредбата ред.

Съдът намира приложените по делото доказателства за безпротиворечиви, обективни и необорени от други доказателства, поради което съдът ги кредитира изцяло. Въз основа на тях по безсъмнен начин се установява възприетата от съда фактическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

Съдът счита, че жалбоподателят Д. Р. М. е извършил от обективна и субективна страна състава на вмененото му административно нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП.

С ДВ, бр. 19 от 2015 г. са въведени промени в законодателната уредба, касаеща процедурата за издаване на електронни фишове с оглед съобразяване със задължителните указания на Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г. на ОСК на ВАС. В този смисъл с параграф 6, т. 65 от ДР на ЗДвП изрично е посочено, че *„Автоматизирани технически средства и системи“ са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес“*. С оглед на това, съгласно промените в разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП и Допълнителните

разпоредби на ЗДвП, при нарушенията, установени с мобилни АТСС, може да се издава електронен фиш. В този смисъл е и легалната дефиниция за електронен фиш съгласно параграф 6, т. 63 от ДР на ЗДвП. В случая е въведена и изрична процедура за обозначаване и използване на мобилната система за видеоконтрол, както и заснемането на нарушението с нея, регламентирана с приетата на основание чл. 165, ал. 3 ЗДвП – Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. на министъра на вътрешните работи. Безспорно установено е, че ограничението в този участък от пътя е било 50 км/ч, което е било въведено с пътен знак „В26“. Освен това, функционирането на мобилната видеосистема е било при стационарно положение и при липсата на каквато и да е намеса от страна на контролния орган, който единствено е поставил началото на действие на системата в работен режим.

По изложените съображения, съдът счита, че в процесния случай, нарушението е заснето с годно автоматизирано техническо средство съгласно разпоредбите на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, вр. параграф 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, при спазване на правилата, регламентирани в Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. на министъра на вътрешните работи.

Видно от справката от БИМ и техническата спецификация на мобилната система за видеоконтрол, в електронния фиш са приспаднати в полза на нарушителя 3 км/ч (допустимата техническа грешка при измерване на скоростта с процесната мобилна система за видеоконтрол), като е посочена скорост на движение от 66 км/ч (при измерена 69 км/ч – снимка на л. 79 от делото), което е с 16 км/ч повече от позволената максимална скорост в този участък на пътя от 50 км/ч. В този смисъл съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че в електронния фиш не е била приспадната възможната техническа грешка при извършеното измерване на скоростта на движение.

Съдът намира за неоснователно и възражението на жалбоподателя, че мястото на извършване на нарушението не е било предварително обозначено с пътен знак съгласно чл. 91, ал. 3 ЗМВР. Следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 8 ЗДвП (отм.), с която бе въведено визираното от жалбоподателя предварително обозначаване с пътни знаци и оповестяване на местата за осъществяване на контрол с АТСС, се явява специална по отношение на чл. 91, ал. 3 ЗМВР. Същевременно, с ДВ, бр. 54

от 2017 г. разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 8 ЗДвП бе отменена, поради което и към момента на извършване на нарушението контролните органи от МВР не са имали задължение предварително да обозначават с пътни знаци участъка, в който се използва АТСС, както и предварително да оповестяват същия по друг начин.

Неоснователно е и възражението, че в атакувания електронен фиш неясно е описано мястото на извършване на нарушението, доколкото от съдържанието на последния е видно, че мястото на извършване на нарушението е описано недвусмислено – в гр. София, бул. „Ботевградско шосе“ № 326 (магазин „Хонда“) с посока на движение от бул. „Владимир Вазов“ към бул. „Околовръстен път“. В този смисъл е посочен както точен административен адрес, така и посоката на движение на автомобила по пътното платно. Неоснователно е релевираното възражение, че на административен адрес гр. София, бул. „Ботевградско шосе“ № 326 се намира друго търговско дружество, а не посоченото в електронния фиш такова, доколкото на същия адрес се намира именно магазин за автомобили марка „Хонда“, чийто официален представител за територията на Република България е дружеството „Бултрако Моторс“ ЕАД. С оглед на това, нарушението е описано в атакувания електронен фиш вярно, пълно и ясно.

Правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя Д. Р. М., доколкото от приложената справка от ОПП-СДВР се установява, че последният е законен представител (управител) на регистрирания в ОПП-СДВР ползвател на заснетия автомобил – „Клима Дистрибушън“ ЕООД. В този смисъл и съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 5 ЗДвП електронният фиш следва да се издаде и връчи именно на управителя на регистрирания ползвател на автомобила – жалбоподателя М., който се явява административнонаказателно отговорно лице съгласно нормата на чл. 188, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП.

Извършеното от Д. Р. М. деяние е съставомерно и от субективна страна, доколкото е извършено от дееца при форма на вина пряк умисъл - жалбоподателят е съзнавал, че максимално разрешената скорост на движение в този участък от пътя е 50 км/ч съгласно чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП, въведено с пътен знак „В26“, като е целял извършване на нарушението и управление на автомобила със скорост от 66 км/ч.

Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП при превишаване на максимално разрешената скорост в населено място с от 11 км/ч до 20 км/ч (какъвто е настоящият случай – превишаване на максимално разрешената скорост на движение с 16 км/ч), предвиденото административно наказание е „глоба” в размер на 50 лева. С оглед на това административното наказание е правилно индивидуализирано в законоустановения му размер.

Съдът счита, макар и да не е направено изрично възражение в тази насока, че в настоящата хипотеза не е налице маловажен случай на нарушение. Извършеното административно нарушение е формално такова, като законодателят не е предвидил настъпването на каквито и да е съставомерни вреди от същото. С оглед на това се явява ирелевантно изследването на въпроса дали са настъпили или не някакви вредни последици от извършеното нарушение. Освен това, следва да се отбележи, че нарушенията, свързани с управлението на МПС с превишена скорост, застрашават в значителна степен обществените отношения, обект на защита от ЗДвП, тъй като създават опасност от настъпването на вредни последици, свързани с причиняване на смърт, увреждане здравето и имуществото на останалите участници в движението по пътищата. При това положение съдът счита, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на закона, доколкото не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. С оглед на това, административнонаказващият орган правилно не е приложил разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

При извършената на основание чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК цялостна служебна проверка на обжалвания електронен фиш, съдът не констатира основания за неговата отмяна или изменение, поради което същият следва да бъде потвърден изцяло, а подадената жалба да се остави без уважение като неоснователна.

С оглед направеното искане от страна на въззиваемата страна за заплащане на възнаграждение за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на СДВР разноски в тази насока. Предвид липсата на правна и фактическа сложност на делото, юрисконсултското възнаграждение в полза на въззиваемата страна следва да се определи в предвидения в разпоредбата на чл. 27е от Наредба за

заплащането на правната помощ минимален размер, а именно 80 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш Серия К № 5020345/2021 г., издаден от СДВР, с който на Д. Р. М. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лева за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Д. Р. М. с ЕГН ***** да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи с адрес: гр. София, ул. „Антим I“ № 5 сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство на въззивемата страна по настоящото дело.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____